

DE TOATE.

Atâta-mi pasă de lume,
Cât de berea cea cu spume:
Se umflă s'arate mult,
Șabia-i d'un deget pe fund!
Așa-i și cu lumea mare:
Stă să crape de 'ngâmfare.
Toți se țin 'învetați' mari,
Și colo — of! căli... 'tătari!'

*

Unii fac 'șinclopedie',
Alții, altă nebunie.
Ori-ce fleac de secătură
Îți face literatură,
Ca Ion de la Buceci:
Și să nu-ți prinzi de urechi?...
*

Toți se poartă 'n gală mare,
Cel sărac, ca cel-ce are...
Mamele se dau pustii,
N'au grije de cei copii,
Cari se strică-apoi mereu,
Și-i păcat de Dumnezeu!
*

Un cocon înfumurat
Stă să sboare de 'ngâmfat;
C'un cilindru cât un horn
(Dar' are la cap ș'un corn),
Ai crede, că-i chiar baron.
Umblă 'n lac, și 'n gală mare,
Ș'acas' — n'are de mâncare!
*

Altul strigă 'n adunări,
Că „plătim atâtea dări”,
Ear de-l cauți la finanție,
El n'are nici o porție!
Umblă 'n sus și umblă 'n jos,
Ca omul cel măi bănos;
Ear acas' dacă se duce,
N'are — bietul — ce să 'mbuce!
*

Un notarăș duce casă
Cu cea mai bogată masă;
Toți îl laudă și'l măresc,
Dar mai târziu se trezesc,
Că n'a dat din banii lui:
Ci din »lada» satului!

*

O cocoană în mătasă
Umblă ca o »mpărăteasă.
'Ți-se pare cunoscută,
Și că e vre-o »damă cultă«...
O saluți, ea îți zîmbește,
Tu te miri — ea te ochește...
Vine-un cunoscut și-ți spune:
— Dă-i pace-î de cele »bune!«...

*

Pe măestri-î ajutam,
Când-și-când—mâna le dăm
Și la muncă-î îndemnăm.
Le facem noi și venit,
Dacă lucră pe credit;
Că de cumpărăm pe bani:
Alergăm toți la — jidani!

*

Țerănimea-o spriginim,
Tot pe placul ei vorbim.
Dar' când vine după sfat
Pe la »domnul avocat»,
E primit prea bucuros:
Dacă știe plăți — gros!

*

Dascălii din cele părți
Strigă strajnic după cărți:
Bani, băeți, să cumpărăm,
Altcum nu înaintăm.
Și banii s'au adunat,
Dar la »cărți» toți s'au păpat.

*

Popa strigă din scriptură:
»Creștini, nu tot pentru gură!
Mai și pentru cele sfinte
Vă »ngrijiți d'aci înainte»...
Așa zice biata gură,
Dacă-î plină de friptură;
Dacă ai vin și plăcinte:
Poți gândi și pe la — »sfinte»!

*

»Partidul național»
Nu ne face nici un val.

»Comitetul»?—doarme, frate,
Sătul de »pasivitate»,
»Preseda» din când în când
Se aude răsufând,
Ca ursul când doarme greu
Și-și linge talpa mereu.
Până are ce mai linge,
El viața nu »și-o stinge»!

*

Foile naționale
Nu ni-arată nici o cale.
N'au vreme nici d'un raport:
Că se ceartă ca la cort!
Se hulesc, se clevetesc
Și pe noi ne răpăcesc.
De articoli luminați
(Cu lumina să umblați),
Nici în una n'o să dați*);
Dar în toate afla-veți:
Roiu de personalități!..

Lae.

*) Onoare excepțiilor, cum e și »Gura Satului.» — N. R.

S'a »nvețat ursu la miere.

Cine nu știe povestea
Ursului ce-a dat de miere?
Și povestea aia veche
Se repetă »ntr'una, vere,
Ori nepoate, ori nepoată!
Care vorba-mi vești ceti,
Vești afla d'asta doradă,
După cele ce-oim vorbi:

Protopopul ce-apucase
Dragoste de Lipovana,
Ca un urs, cu nasu »n fagur,
Linge-și botul — ptiu, satana!...
Șarătându-și briul roșu,
Mi-se bate peste burtă,
Și-și înfoaie glasnic coșu,
Glăsuind la cei-ce-ascultă:

- Eu să mă despart de ea,
Lipovana, draga mea?!
Mai bine protopopie
Las, a lui, a lui să fie!...

Și dup' asta cin' nu vede
Și cine, zău, nu mă crede,
Că nu-î vorba de muiere:

»S'a »nvețat ursu la miere!»

Moșu.

TANDA și MANDA.

Tanda: Cetit-ai monografia Siclăului scrisă de Vásárhelyi László?

Manda: Cetit.

Tanda: Ei, și?

Manda: Apoi de, usurăria duce la sapă de lemn pe popor.

Tanda: Bine, că i-a aflat leac di Vásárhelyi

Manda: Ce leac?

Tanda: Se vede, că n'ai cetit până la sfârșit la concluzii.

Manda: Ce concluzii?

Tanda: D'apoi așa, că cucuruzul crește mai bine, dacă vor învăța Româniș ungurește.

Manda: Buf!

Ei...

singur numai sunt vesel, când Românii se batjorose prin „Locul deschis“ foile străine... Arădanul.

Telegrame.

București, 10 Faur 1901.

Academia-Română a publicat un premiu de 10,000 de franci pentru acela, care se mai poate orienta în politica I.-Rațională-samurachitică-brașovenală-telegrafisto-munteană-drapelo-branistovită a bieților Români, frați „dje djincolo.“

Gal I. Matias.

Brașov, 12 Februarie 1901.

Falb al Românilor, căpitan Spariosu s'a decis a face pe viitor prognostic det imp pentru trecut și nu înainte.

Pentru luna expirată Ianuarie a prorocit pentru anumite zile: *ger mare.* — S'a lovit-o la mir, savantul!

Sibiu, 12 Faurarie 1901.

Rațiu a rugat telegrafice pe Eduard al VII-lea, să curme rășboiul în Africa și să-l trinită pe lordul Roberts la Arad contra celor de la „Tribuna Poporului“, pe motivul, că vor să schimbe harta Europei și nu-l lasă să doarmă somnul pasivității de după prânz.

De ale „ilustrităților“ noastre.

(Fără ilustrațe.)

„Ilustritatea Sa“ este cercetată de un tiner profesor. La masă acesta cărnește pe o conversație literară, aducând vorba despre poeziile lui Eminescu. Intre altele, se adresează și cu întrebarea: „Ilustritate, cetit-ai vre-odată „Sara pe deal“? — „O, nu. Când eram băiat și umblam pe dealuri cu oile tată-meu nu știam ceti, ear acum cetesc seara în salonul meu la lumină electrică.“

Tempora mutantur.

Din cumineniile lui Moș Glagorie.

Fen și bucate să avem, că bani ne dau — băncile.

Ce-i în mână, nu-i la domnu executor.

Spune-mi cât beai pe zi, ca să-ți spun al cui vei fi.

S'ascultăm pe domni, dar să facem ce am învățat bun de la părinții nostri.

Să ne dea Dumnezeu viață îndelungată, ca copiii nostri să nu fie „krivány“-iști.

SITUAȚIA —

— «Răsăritul încotro-î?»...

— «Uită-l, ici! — zic amândoi!»

Pe Român cu toții vor

Să-l tragă pe partea lor

— SCHIMBATĂ

Soarele însă arată
Românului calea dreaptă!

— Ia drac', pigmei fără de minte!
Românii buni! Haid'—INAINTE!

Cele zece porunci

ale publicului către redactorul unei foi umoristice.

I.

Să nu ai alți Dumnezei afară de mine.

II.

Să scrii totdeauna ceea-ce îți place
mie și supără pe dușmanul meu.

III.

Șase zile să lucrezi, ear' a șaptea să nu
iștepți abonamentul, fiind repausul de Dumi-
ecă.

IV.

Cinstește pe abonații, ca pe cealaltă
ume să-ți capeți abonamentele.

V.

Să nu omcri persoane politice, cari sunt
leja moarte.

VI.

Să nu te acați de sexul frumos, că a-
ceasta ar fi urit.

VII.

Să nu furi din autori, pe cari s'ar pute
intempla să-i citesc și eu într'o bună dimineață.

VIII.

Să nu iați numele cuiva în zeflema, decât
numai al acelora, pe cari nici eu nu-i pot su-
feri.

IX.

Să nu dorești femeia d'aproapelui fără
să mă încunoștiințezi și pe mine la timp.

X.

Să nu aspirezi la vre-un onorar, că nu-l
capeți.

Tinăr stricat.

Dr. Aurel Munteanu (cătră un tinăr student
universitar): Ce ești dumniata?

Tinărul: Pasivist!

Dr. Aurel Munteanu (cu ton de reproș-domol-
părintesc): Așa tinăr, și deja pasivist. Ai, ai!

Dascălul Pampu.

Uii! Un car de năbădăi îmi zătonise sufletul,
de mi-l făcuse purece. Chiar în capitala Ungurilor
se pornise îngrozitorul obicei neobiceiuit, ca tați
și mame să palmuiască pe dascăl în școală, de se
mai agață de urechia școlarului ștregar.

Ah! Dar unul numai a pățit-o, pân'acum, pen-
tru toți. Îndurata Curie regească teaferei ne-a scă-
pat de înfricoșatul județ. — La lucru dar'!

Lupii la Micălaca.

Ici, aproape de Arad,
Este-un drăgălaș de sat:
Micălaca, lapte dulce,
Cum îl mulge, 'n tîrg îl duce!
Și eu nu sunt vinovat,
Dac'asa l'au botezat.
Destul, boeri dumneavoastră,
Că în Micălaca noastră,
Astă-iarnă s'a ținut
Alegere de preut.
Concurenți erau destui,
Mai flămânzi și mai sătui,
Toți însă cu lăcomie
De-a intra în parochie.
Doară știți, că 'n parochie
(Zisă între noi să fie!)

Este și-o fetiță-aleasă
 Bună d'a fi preuteasă.
 Unul dintre candidați
 (Dați naibii pe ceialalți *)
 Ș'a făcut — o să aflați
 Lucru »bun« ;
 De el vă spun :
 După tocmeală cu cale
 Pe degete 'și-a pus zale...
 Ș'apoi haidem la vênat
 Dup'alegători prin sat !
 Mai cu vin, mai cu pălincă,
 Mai cârnaț, mai carne friptă,
 Și ca pe toți să-i întorci,
 Tai și 40 de porci.
 De-atâta miros de porc
 Și lupii la noi se întorc
 Și-au intrat doi chiar în sat,
 La ușa unui bogat.
 Lupii urlă după carne,
 Omul ia în mână arme,
 Și într'un lup trage zicând :
 Dacă ești așa flămând,
 Nu veni la a mea casă,
 Ci la »hăla« cu mireasă,
 C'acolo s'au săturat
 Trei părți de oameni din sat !

*) Pardon!

ANECDOTE.

Un băiat trece pe dinaintea prăvăliei unui franzelar și întreabă pe stăpân :

— „Nene, ai franzele uscate ?“
 — „Am, fétul meu !“ fu răspunsul.
 — „Așa-ți trebuie, de ce nu le-ai vândut la timpul său !“

*

Unchiașul — foarte mic de statură — admnându-și nepotul, îi zice :

„Nu fi așa rău, că nu o să crești mare !“

Băiatul îl privește lung și după o pauză îi răspunde :

„Unchiașule, nu ai fost și tu rău, când erai copil... ?“

*

O veselă companie reîntorcându-se noaptea de a petrecere, își permite gluma să tragă soneria

unei farmacii. Într'un târziu apare însuși bietul farmacist cu o față somnoros-speriată întrebând, că ce poftesc domni ?

— „Ai lipitori ?“ zice unul.
 — „Da, am, mă rog“.
 — „Apoi, dacă ai, pune apă pe ele !“

Întâlnește un gamin pe un hornar și mësându-l cu privirea de sus până jos, îl întreabă :

„Pe cine jălești, badé ?“

D-șoara casei cântă la pian. Un învitat, adresându-se doamnei casei zice :

— Așa-I, doamna mea, că fata d-voastră e foarte evlavioasă ?

— Cum, cum, domnule ?

— Deoarece-ve ved, că dreapta ei nu știe ce face stânga !

„Activiști“ arădani. *)

Pe dinjos de Orăștie
 Bate vânt a vijelie.
 Bate vânt d'activitate,
 Că se bat : frate cu frate.

Cu gârbaciul și 'mpușcare
 S'a făcut inaugurare,
 Încât mers-a vestea 'n lume
 De isprava cu renume.

Da la noi : doi prietenii buni
 Apucatu-s'au ei Lunii
 În căfana de la Vaș
 Să-și descoase-a lor rêvaș
 Și din vorbă 'n vorb'ajung,
 Colo, când erau în șvung
 Ca din »mișel«, »porc de câne«,
 »Canalie !« »Palme ție !« —
 Ș'alte vorbe, — trocărăște ! —
 Unul p'altul nu-l slăbește.

Dup'astă activitate,
 Ce-a urmat, vei ști tu, frate :
 Provocare, pertractare,
 Pe la martori alergare.

La duel erau s'ajungă,
 Dar s'a gândit : pielea-i scumpă.
 S'a petecit decî onoare
 Scriindu-se — protocoale.

Stan Urzică.

*) „Loc deschis“ al „Gurei Satului“. 40 fileri de șir.

„GURA SATULUI“

foale umoristică,

apare

la 1 și 15 a fiicărei luni

în Arad.

Prețul abonamentului :

Pe 1 an . . . 6 coroane.

Pe 1/2. . . . 3 coroane,

Tot ce privește redacția ori

administrația,

să se adreseze la avocatul

Dr. IOAN SUCIU

A R A D,

calea archiducelui

Iosif Nr. 7.

Protocol

luat în afacerea de onoare dintre „Gura Satului“ și domnul Public.

Prezenți subscrișiți

Mandatarii „Gurei Satului“ cer de la domnul Public **abonament** cavaleresc pentru cetirea foii.

Mandanții domnului Public declară, că vor da aceasta satisfacere cavaleriească

Termin : îndată. Armă : Asemnată postală despre 3 coroane.

Cu aceasta afacerea se va declara de rezolvită iper-cavaleriește pentru ambele părți.

D. c. m. s.

Scrintilă, m. p.

Banul, m. p.

Leuculatu, m. p.

Filer, m. p.

Proprietar-editor: *Dr. Ioan Suci* adv. în Arad.

Redactor-responsabil: *Nicu Stejărel.*

Tiparul tipografiei „Tribuna Poporului“ în Arad.

Tipografia
„Tribuna Poporului“
 arangiată fiind cu material nou
 primește spre executare :

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Ori-ce tipărituri.
Invitări la nuntă,	Anunțuri fu- nebrale, etc.	

Cele mai
moderate prețuri!!

